

Договорната основа на общата митническа политика на ЕС са Членове 23 до 27 и Глава X от Договора за Европейска общност.

Митническият съюз е една от най-старите политики на ЕС. В момента митническият контрол по вътрешните граници на Съюза е премахнат и заместен от единна система за вносни и износни мита, така че митнически служители вече има само по външните граници на ЕС. Те не само осигуряват условия за нормална търговия, но и помагат защитата на околната среда, културното наследство и др.

Митническият съюз влезе в сила през 1968 г. Митническите постове по границите между Държавите членки бяха премахнати през 1993 г.

Задачите на митниците са комплексни

ЕС прилага вносни мита и други митнически правила въз основа на международни споразумения (предимно в рамките на Съвета за митническо сътрудничество и Световната търговска организация). По принцип те се отнасят за всички видове внос, но има и изключения.

Средното ниво на митата в ЕС за индустриални продукти е 4%, но Съюзът предлага намалени вносни мита и често безмитен достъп до пазара си за съседните и развиващите се държави, както и за новите икономики.

Митниците са на предната линия на борбата с контрабандата и фалшифицирането на стоки.

Контрабандните стоки обхващат повече от 5% от световната търговия. На границите на ЕС биват спирани около 70% от всички контрабандни стоки в света.

Митниците не на последно място подпомагат борбата с трафика на хора, наркотици, порнографски материали и оръжия. Те допринасят към усилията за премахване на организираната престъпност и подкрепят работата на полицията и имигрантските служби.

Митниците играят съществена роля за попълването на бюджета на ЕС чрез събирането на вносните мита и данък добавена стойност (ДДС).

Опростяване на процедурите

До 1988 г. митниците на ЕС използваха 150 различни формуляра в отношенията си с бизнеса. В момента те са заместени от единен документ и по-голямата част от търговията минава през електронната система NCTS (New Computerised Transit System) въведена през 2003.